

РЕШЕНИЕ

№ 236

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 07 юли, 2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на тридесети юни през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Ц.***, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 272 по описа на съда за 2015 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция "Инспекция по труда" гр.Перник, срещу съдебно решение № 277 от 15.V.2015 година, постановено по н.а.х.дело № 189/2015 година по описа на районен съд Перник, с което е отменено наказателно постановление № 14-0000082/28.X.2014 година, издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", с което на ЕТ***, чрез С. Г.*** е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева, на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/, като наложената имуществена санкция е за това, че работодателя е наел трето лице на работа без сключен трудов договор, преди постъпването му на работа, представляващо нарушение на чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ. Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, както постановено в нарушение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка и по същество постанови друго с което да потвърди НП.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител, моли съда да остави в сила решението на районен съд Перник, като правилно и законосъобразно.

Представителят на окръжна прокуратура Перник предлага съда да отмени решението на районния съд.

Административен съд Перник, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на разглеждане пред районен съд Перник е било издаденото от касатора наказателно постановление № 14-0000082/28.X.2014 година, на директора на дирекция Дирекция "Инспекция по труда" гр.Перник, за налагане на имуществена санкция в размер на 2 000 лева, на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ на ответника по настоящата касационна

жалба. Административнонаказателната му отговорност е била ангажирана за това, че ответното дружество в качеството си на работодател е извършило нарушение на трудовото законодателство по чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ, като на 09.X.2014 година в кафе-аперитив "Редута", находящ се в гр. Перник, е наело лицето В. Стамболийска, като "барман-сервитьор" без сключен трудов договор, преди постъпването му на работа. Безспорно е и от показанията на това лице, разпитано от въззивния съд като свидетел, че тя не е имала уговорка – за извършването на каквато и да било работа, между него и ответника по касационната жалба има приятелски отношения, действително по време на проверката е била в заведението, не е изпълнявала трудови функции, работи по трудов договор на друго място. Декларацията ѝ била подадена за попълване, но тя, видно от самото писмено доказателство, не е попълвала реквизити за да се приеме, че има трудова заетост при ответника.

Първоинстанционният съд е проявил процесуална активност и е събрал относимите към спора доказателства, въз основа на които правилно е установил фактическата обстановка. В изпълнение задължението си за извършване проверка на издаденото НП, решаващият съд е констатирал, че описаното в него нарушение е недоказано, т.к. от събраните доказателства е налице облигационно правоотношение, а не трудово, за което ответникът по касационната жалба е привлечен към административно наказателна отговорност по реда на чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ, съдържащ задължение за работодателя да сключи трудов договор в писмена форма, подписан и от двете страни. С оглед безспорно установеното по делото, че такъв трудов договор не е бил сключен между страните, към момента на установяване на нарушението –решаващият съд е приел, че в случая не е налице основание за сключване на трудов договор между страните, както и че няма доказано физическо полагане на труд от завареното в заведението лице. Развити са подробно мотиви в тази насока за същността на трудовото правоотношение, съответно е установено че възприето от органите на административнонаказателното производство като източник на отговорността на дружеството жалбоподател е неправилно и вменената му административнонаказателна отговорност за такова административно нарушение. По тези съображения районния съд е отменил наказателното постановление.

Постановеното решение е правилно. Правилно и законосъобразно решаващият съд е приел, че с оглед установеното несъществуване на трудово правоотношение за страните не възниква задължение за сключване на трудов договор, съответно обективно е невъзможно да се извърши нарушение на регламентираната в чл. 62, ал. 1 от КТ форма. От друга страна попълнените данни в предоставената декларация от лицето С.*** представлява предварително изготвена бланка, която съдържа конкретни графи (работно място, работно време, работна седмица, почивки), само въз основа на която декларация не може по категоричен и несъмнен начин да се докаже, че е налице прикрито трудово правоотношение. По време на проверката, това лице изрично е върнало непопълнен с реквизити, от които се предполага полагане на труд, със забележка, че помага на приятелски начала. В този смисъл са били и показанията ѝ пред РС. За пълнота на изложението следва да се отбележи, че трудовия договор има за предмет прехвърлянето на работна сила (жив труд) от работника за продължителен, в повечето случаи неопределен срок, а при гражданския договор (договора за изработка) се дължи конкретен трудов резултат (овеществен труд) за определен срок. При трудовия договор

работникът е в зависимост от своя работодател и е задължен да спазва определения ред и трудова дисциплина, работно време и т.н.

В тази връзка настоящия касационен състав намира за правилни изводите на решаващия състав, че не са налице елементи на трудово правоотношение. С оглед изложените съображения, настоящия касационен състав, при извършената проверка по реда на чл. 218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд Перник, касационен състав и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 277 от 15.V.2015 година, постановено по н.а.х.дело № 189/2015 година, по описа на районен съд Перник.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: /п/ Членове: 1. /п/ 2./п/